

DUCHOVNÍ TÉMA XXXV. ročníku Cyrilometodějské pouti v roce 2016

Svatý rok milosrdenství

Bullou Misericordie vultus Svatý otec František vyhlásil mimořádný Svátý rok milosrdenství. Proto v letošním roce budeme putovat z Levého Hradce na Velehrad, kde nás bude čekat otevřená jedna z bran milosrdenství a my podle přání Svatého otce projdeme touto branou milosrdenství na znamení naší důvěry v Pána Ježíše Krista (Z projevu Svatého otce 16.12.2016).

IV. etapa (20. 3. 2016)

Milosrdenství neodporuje spravedlnosti

21. Milosrdenství neodporuje spravedlnosti, ale je výrazem Božího zacházení s hříšníkem, kterému nabízí další možnost nápravy, obrácení a víry. Zkušenost proroka Ozeáše nám pomáhá nahlédnout, jak překonávat spravedlnost milosrdenstvím. Epocha tohoto proroka patří v dějinách židovského lidu k těm nejdramatičtějším. Království je blízko zkáze, lid nezachoval věrnost smlouvě, vzdálil se od Boha a ztratil víru Otců. Podle lidské logiky je spravedlivé, že se Bůh rozhodne odvrhnout vyvolený lid. Nezachoval uzavřenou smlouvu a zasluhuje tedy náležitý trest, tedy vyhnanství. Prorokova slova to dosvědčují: „Nevrátí se do egyptské země, leč jeho králem bude Ašur, protože se odmítl vrátit ke mně“ (Oz 11,5). A přece po této reakci odvolávající se na spravedlnost, prorok radikálně modifikuje svůj jazyk a vyjevuje pravou Boží tvář: „Obrací se ve mně srdce, rozněcuje i soucit. Nebudu jednat podle žáru svého hněvu, nezničím znovu Efraima, neboť jsem Bůh, a ne člověk, jsem Svatý uprostřed tebe, a nevzplanu hněvem“ (Oz 11,8-9). Svatý Augustin, jako by komentoval tato prorokova slova, říká: „Bůh snadněji zadrží hněv než milosrdenství“.^[13] Je tomu právě tak. Boží hněv trvá okamžik, ale jeho milosrdenství navěky.

Kdyby se Bůh zastavil u spravedlnosti, přestal by být Bohem a byl by jako všichni lidé, kteří se dovolávají zákona. Spravedlnost sama nestačí a zkušenost učí, že odvolávat se pouze na ni, hrozí jejím zničením. Proto Bůh přesahuje spravedlnost milosrdenstvím a odpuštěním. Neznamená to spravedlnost znehodnotit nebo učinit zbytečnou, naopak. Kdo chybí, je stížen trestem. Není to však účel, nýbrž začátek obrácení, aby zakusil něhu odpuštění. Bůh neodvrhne spravedlnost. Zahrnuje ji a překonává nadřazeným činem, ve kterém se zakouší láska, jež je základem pravé spravedlnosti. Musíme věnovat velkou pozornost tomu, co píše Pavel, abychom neupadli do téhož omylu, který apoštol vyčítal svým židovským současníkům: „Upadli do omylu při usuzování, jak Bůh ospravedlňuje, a chtěli k tomu dojít sami, a proto se nepodřídili Božímu způsobu ospravedlnění. Vždyť cíl Zákona je Kristus, aby v něm dostal ospravedlnění každý, kdo věří“ (Řím 10, 3-4). Tato Boží spravedlnost je milosrdenství udělené všem jako milost mocí smrti a vzkříšení Ježíše Krista. **Kristův kříž je**

tedy Boží soud nad námi všemi a nad světem, protože nám nabízí jistotu lásky a nového života.

Pane, pomoz mi dokořán otevřít bránu mého srdce!